



## Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző: *Legera Pál*

Cím: *Emlékezés Kossuth fővárosi diszpolgári oklevelének átadásáról*

Forrás: *Magyarország*

*Bp*

(Hely)

*1927. 11. 20.*

(Idő)

(Köt. v. füz.) (Oldal)

Osztályozás

Tárgy

*92*

Hely

*Kossuth Lajos*

Idő

*1927*

Személy

### Emlékezés Kossuth fővárosi diszpolgári oklevelének átadásáról

Kossuth-ünnepségek annyi lélekemelő mozzanatának hatása alatt emlékezetem visszavezet a városházára, a volt Lipót-ut-cába, a tanácsi III-ik, városrendezési és magánépítési igazosztályba, amelynek akkoriban Kun Gyula tanácsnok volt a főnöke. Én a 1893. év legelején, mint joghallgató fiatal ember kerültem oda és főnököm első hivatali ténykedésül annak a jelentésének lemondását bízta reám, amelyet Kossuth Lajos fővárosi diszpolgári oklevelének átadásáról, — mint a kiküldött bizottság vezetője — Kármayer Károly akkori polgármesterhez szerkesztett.

A jelentés egyik korrigált töredékét szeretettel megőriztem s az mindenkor kedves emlékem marad.

Élénken száll most vissza emlékezetembe az a jelenet, amikor Kun Gyula elbeszélte a turini küldöttségjárás szívb- és lélekbemarkoló nagyszerűségeit, a Kossuth-tal való érintkezés bensőséges lelkesültségét és az a varázslatos hatást, amelyet ez a nagyember, mint turini remete, mindnyájukra gyakorolt.

Budapest fő- és székváros diszpolgári oklevelét Kun Gyula adta át Kossuthnak, üdvözlő beszéd kíséretében, amelyben többek között a következőket mondotta: Fő- és szék- városunk természeti viszonyai mellett első-

sorban az Ön által hirdetett eszmék és életbe-leptetett intézmények kedvező hatásának köszöni azt, hogy Magyarország vezérlő központjává lehetett. A fő- és székváros méltányolván Önnek, mélyen tisztelt nagy hazánkfia, a haza és a főváros körül szerzett halhatatlan érdemeit, ez évi szeptember hó 14-én tartott közgyűlésében Önt igaz lelkesedéssel diszpolgárrá választotta.

Nemes jelleme, páratlan hazafisága és el-évülhetetlen érdemei előtt meghajolva, tisztelettel kérjük, hogy a diszpolgári oklevelet tőlünk átvenni kegyeskedjék. Kossuth Lajos válasza ismeretes.

A jelentés megemlékezik arról, hogy Kossuth Lajos látható örömmel és meghatottsággal vette át az okmányt, azt többször meg- szemlélte, annak művészi kiállítása feletti meglepetését fejezte ki, a mi valódi örömmé változott át nála, midőn a küldöttség el- mondta neki, hogy a diszpolgári oklevelnek úgy tervezete, mint anyaga és kivitele tisztán és egyedül hazai, illetőleg fővárosi.

Az átadás napján délben a küldöttség Kossuth Lajos vendége volt, amikor is Márkus József, Preyer Hugó dr. és Dezsényi József felköszöntőire Kossuth mindig kedélyesen, többször tréfásan válaszolt a társalgásával, közvetlen egyszerűségével, a küldöttséget el- bájolta s csöndes lakását a küldöttség minden egyes tagjának valódi otthonává vá- rsolta.

Az estét a küldöttség meghívás következté- ben ismét Kossuth Lajosnál töltötte. Ekkor jelent meg ott báró Perroni, Turin város egyik tanácsnoka, aki a hatóság nevében hi-

vatalosan üdvözölte Kossuth Lajos azon ki- tüntetésért, amely őt — a szónok szavai sze- rint — a diszpolgárrá történt megválasztá- sával érte.

Másnap, 1892 december hó 13-án délelőtt a küldöttség a városházára ment, hol a tel- jes számban egybegyült tanács élén, a tanács disztermében, a Rómában távol volt Molli szenátor, hatósági elnök helyettese: Ricció ur fogadta a küldöttséget. Itt Helfy Ignác tar- totta az üdvözlő beszédet, amelyben köszö- net mondott Turin város hatóságának azért a kitüntető barátságáért és figyelméért, ame- lyet Kossuth Lajos iránt már évek óta tanu- sít. E beszédre Ricció ur felelt, kiemelvén azt a szeretetet és ragaszkodást, mellyel az olasz és magyar nemzet egymás iránt visel- tik, s amelynek közös forrása a két nemzet- nek közös szép célokra való törekvése. Ki- jelentette, hogy Turin városa Kossuth Lajos- hoz ragaszkodni és őt tisztelni meg nem szü- nik és hogy Kossuth Lajosnak Budapest fő- és székváros diszpolgárává történt megvá-

lasztatása Turin városára nézve is fényes megtiszteltetés, minthogy az új diszpolgár már évek óta Turin városának polgára.

Délután a küldöttség bucsulátogatást tett Kossuth Lajosnál, amely alkalommal Kos- suth ismételten megköszönve a kitüntetést, rövid bucsubeszédét így fejezte be: „méltób- bat kitüntethetnek, de hálásabb szívűt nem.“ Szentpéteri Kun Gyula, a székesfőváros

nak egykori nagyműveltségű, nagy tapaszta- latu és puritán becsületességű, gerinces ta- nácsnoka, ma, magas életkorban, a közélet- től visszavonultan él, de törhetetlen magyar- ságának, nemes érzésű lelkének ma is vilá- gitó szövétneké Kossuth Lajos, akinek Bu- dapest diszpolgári oklevelét kézkézbetéve át- adni szerencsés lehetett.

*Legera Pál*